

De dátiles e mel a noite

I

Sobre da noite escura
escintila unha luz aluada
e séntese un vento maino
neste deserto en calma.

Velaí van eles tres,
viaxeiros de remotas areas,
se cadra ignorando aínda
o novo tempo que chega.

Mais a tirana Roma
a historia quere deter
e férridos soldados procuran
un Neno de dátiles e mel.

*Que na cerna da Terra Cha
o lugar de Begonte abrolla,
no Nadal silente o Belén
da súa maxestade é mostra.*

II

Seguen os Magos camiño
para poderen axiña chegar
a onde os ceos xa sinalan
que o milagre non tardará.

Milagre que asombra o mundo
aló na pequena Belén,
por fin Xesús é nacido
e todos van saber del.

Saberán pobres e humildes
das súas redentoras mans,
e os mercadores do templo
a súa palabra temerán.

*Que na cerna da Terra Cha
o lugar de Begonte abrolla,
no Nadal silente o Belén
da súa maxestade é mostra.*

III

Renden tributo os tres Magos
ao Neno que o berce acubilla,
e volven por onde viñeron
cando está o romper o día.

Mais os duros tribunos de Roma
axiña queren ditar sentenza,
ese Neno hoxe adorado
perseguido vivirá na terra.

O seu sangue cáliz será
para toda a humanidade;
a súa morte non foi en van
e o seu exemplo na terra arde.

*Que na cerna da Terra Cha
o lugar de Begonte abrolla,
no Nadal silente o Belén
da súa maxestade é mostra.*